

PRILOGA ZVONČKU

K. STR.:

Lov na svisca ali marmotico.

Lov na svisca je v alpskih deželah jako priljubljen. Alpski lovci ga imenujejo »Mankey«. Ker je žival zaradi svoje neokretnosti silno plaha in obenem grozno previdna, morajo biti lovci jako oprezni in vztrajni. Njegovo stanovanje je podobno stanovanju našega domačega kunca: to je luknja, ki jo sam izkoplje. Navadno prebiva v onih gorskih krajih, kjer ne raste več drevje, ampak je gorsko pobočje pokrito samo z nizko travo ali nizkimi gorskimi zel-

lišči. Večji del leta prespi v svojem bivališču. Ker pa je njegovo meso jako tolsto in okusno, posebno pečeno, ki ga v Švici posebno cenijo, naj-sibo sveže ali prekajeno, ga prav strastno love, kakor n. pr. našega glo-dača polha. Kako pa love tega prekanjenca, hočemo v naslednjem pove-dati.

Lovec vzame puško z ozko cevjo in se poda v eno onih dolin, kjer se žival nahaja. Tam se skrije za kako skalo, kjer pa mora tiho in mirno paziti. Provročiti ne sme nikakega šuma ali pa se premikati semtertja, da, celo kaditi ne sme. Ako je tako miren kakih 20 minut, postane žival rado-vedna in pokuka zopet iz lukenj, v katere se je bila o prihodu lovca po-skrila. Najprvo, kar sedaj napravi, je, da se prikaže cel iz luknje in za-žvižga. Na ta žvižg odžvižgajo vse živali, ki se nahajajo v okolici. Nato sede na zadnji nogi pred luknjo ter se začne umivati s sprednjima nogama kakor mačka. Lovec pa tedaj ne sme streljati na žival, zakaj tudi ako je zadeta, še vedno lahko smukne v luknjo, iz katere je ne more dobiti, ker se tam zarije in pogine. Mirno mora torej čakati, da se čuti žival popolnoma varno in da tudi druge, v okolici se nahajajoče pokažejo, da ni nevarnosti.

Tedaj se poda, toda navadno le nekoliko korakov izpred svojega doma v okolico, kar pa je navadno usodepolno zanj. Ob taki priliki postane vse živo v okolici. Kakor hitro pa je lovec napravil v svoji neprevidnosti kak šum, tedaj se zasliši močan, oster brlzig, in kakor bi trenil, puhnejo živali v svoje luknje in prej tako živa okolica je kakor izumrla. Živega ulovljenega nauče vsakovrstnih stvari in hodijo z njimi po svetu.

Svizec ali marmotica je zajčje velikosti in precej neukretna žival. Ima jako debelo široko glavo. Ušesa so majhna in okroglasta. Skrita so v rumenkastosi vem kožuhu, ker hodi pod zemljo. Rep je košat in meri eno tretjino celega telesa. Na nogah ima gole podplate. Na sprednjih nogah ima 4, na zadnjih 5 močnih črnih krempljev, da si z njimi pripravi stanovanje, ki si ga s posušeno travo nastelje. Hrani se s svežimi sočnatimi rastlinami in koreninami.

Pesem o snegu.

„Sneg, ti na mrzlem tam zunaj ležiš,
pri nas pa je gorka peč,
če bi vas zeblo, kajneda, otroci,
pa kar na njo bi šli leč!“

*Sneg se je ujezil in na streho,
na hišo košato je legel:*

„Zdaj pa ne pojdem doli prej,
da zmrznete vsi mi v njej!“

Cvetko Gorjančev.